

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13183

VI MIKHAS HOT ZIKH

Buzi Olevski

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ל. קוויטקאָ

ווי מי פאס
האַט זיך אויסגעבאָדן

פּרױבּלעט און אַג. יעדע צײַט, מאַסקױע 1940

R. Carnio vardu biblioteka ir skaitykla
בנימינסקא און לייבא זאל א. א. נ. פונ ד. סאראני
1928

Jewish
Cultural Reconstruction

5. קוויטקאָ

ווי מיכאס
האַט זיך אויסגעבאַדן

מעלונדע-פארלאג „דער עמעס“, מאַסקווע 1940

Л. КВИТКО
Как Михась искупался
Рис. художника Г. Ингера

★

Редактор *А. Фрумкин*
Техредактор *М. Погостер*
Корректор *М. Кацап*

★

Сдано в набор 13/III-1940 г. Подписано к
печати 8/VII-1940 г. Ф. б. 50X66¹/₁₆ · ⁵/₈ п. л.
0,8 учетн. изд. л. Уполн. Главлита РСФСР
А-29595 „Дер Эмес“ № 416. Тираж 7500
Зак. 2268.

17-я ф-ка нап. книги ОГИЗ'а РСФСР треста
„Полиграфкнигга“, Москва, Шлюзовая наб., 10.

באמ פאָרעצ אפּן פּי־הויפּ,
אינ צעפּוילטנ קאמער,
בא דעמ קינדס געלעגער
פּרייט זיב טאטע־מאמע.

קוימ די נאכט געפאטערט,
קוימ צום טאָג דערצויגנ.
ענדלעכ האָט מיכאסיק
אופגעמאכט די אויגנ.

בלויע, פול מיט כידעש,
טיפע ווי דער ברונעם —
גלייכ פונ ווייט געקומענ,
קוימ די היימ געפונענ.

טאטע־מאמע קוקנ
פּריידיקע זיב איבער:
זייער זונ דער ליבער
איז די קרענק אריבער!

גײענײַטעג, אלץ שטארקער,
מונטערער אלץ ווערט ער.
און די היימ־זי עסט ניט,
נאָר דעם זון דערנערט. מען.

און דער ליבער פּרילינג־
פּרײַדן פאר אימ שאפט ער.
זיצט דאָס קינד אפּ זונזײַט,
קוקט אזא פארגאפטער:

ווי די פּײַגל פּלײַען,
ווי דאָס קוואקען הערט זיכ!
הויפּ און סאָד און טײַכלעכ,
ערד און הימל קערט זיכ.

און אינ פאַרעצס זאלן
שפּילט די פּאַנע פּיאנע־
און דאָס יינגל בלענדט עס,
טראַגט עס אָפּ פּונדאנען.
מיט דעם פּרילינגס שטראַמען
קישעפֿ־קראפט דערפּילט ער,
און אַלײַן פּאַרקישעפט
אפּ א פּײַפל שפּילט ער.

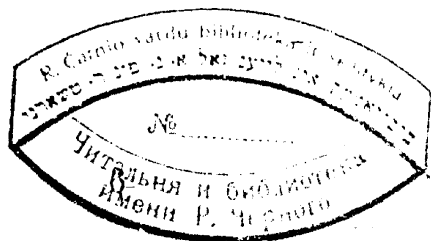

אוי, א בעריע איז ער
לידער אויסצולייגן,
פאסטעכער מעווינימ
זאָגן: „גרויסע וועגן...“

זונ א גרויסער שפילער
איז באשערט אימ ווערן!
שאַקלען מיט די קעפּצו
די באטראקעס שווערע.

וואָס די פאנע אפ דער פיאנע —
שפילט מיכאס אינ פּיפּל,
אינעם קליינעם פּיפּל
זיצט א כוואט א טייל.

אונ די טאטע־מאמע,
די באטראקעס שווערע,
קוועטשן אָפּ מיט דלאָניעס
א פאָר נאכעס־טרערן.

ליב האָט טאַטע־מאַמע
שטאַרק דעם זון דעם קליינעם,
זאָגן זיי אימ צו אלץ
א קלאַרנעט א שיינעם.

זאָגן זיי אימ צו אלץ
קויפּן אמאָל שיכלעך,
בליינען סאָלדאַטלעך,
שפּיל־מאַטאַרלעך, ביכלעך.

ווען טיוועט אכט אימ ווערן,
וועט מען אלץ באשטיין,
נאָר דער זון מיכאַסיק
אינ דער שול זאָל גיין.

זייער זון מיכאַסיק
אינ דער שול וועט גיין!
ווארט און זיפצט מיכאַסיק:
זאָל דאָס שוין געשען!

קוימ מיכאס דערלעבט זיכ,
קוימ די שאָ דערצויגנ.
ס'ערשטע מאָל—ווי גליקלעכ
לויכטנ זיינע אויגנ!

זעט דעם פאנס פריקאשטשיק,
ווי סע שפרינגט מיכאסיק,
האָט ער גלייכ באפוילנ
די טשערעדע צו פאסענ.

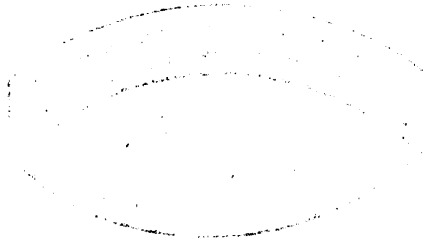
פריצישע בעהיימעס
אפ דער פאשע טרייבנ.
וון זשע איז די שקאָלע,
ס'לייענענ און דאָס שרייבנ?

אפ דעם פאָרעצס פאשע
שטייט ער שטארק צעטראָגנ,
און זיינ בליק דער קלאָרער
בעט, מע זאָל אימ זאָגנ:

„וואָס זשע טויג דאָס נארנ,
וואָס אזוי מע נארט אימ?“
טאטע־מאמע שוויגנ,
שוויגנ, כאָטש סע ארט זיי.

טאטע־מאמע שווייגן,
מע באהאלט דאָס פּאָנעם —
זייער בעסטן ווילן
לאַכן אויס די סאַנימ.

און דאָס צוגעזאָגטע
איז קײַן קאפּ באַוואָרנט:
האַבן האָט דער פּאַרעז —
כלאַפעס האָבן גאַרניט.

ליגט דאָס גראָז געפאלן,
און די זונ טוט בראָטן.
די בעהיימעס זוכן
אײנס באַם צווייטן שאָטן.

נאָר נײטאָ קײן שאָטן,
כּוּצ אין טאָל דאָרט, צווישן
פעלד און טײַכ. סע צײט דאָרט
מיט א צי א פרישן.

קײנער איז נײטאָ דאָ,
סײוואסער — ווי סע בעט זיכ:
„קומ ארײַן, מיכאסיק,
קײל זיכ און דערפריי זיכ“.

טוט זיכ אויס מיכאסיק
און א פײַפ טוט מונטער.
קוקט אפ די בעהיימעס,
לױפט און טונקט זיכ אונטער.

און ניטאָ מיכאסיק.
סײַואסער — לױטער שפּיגל,
נאָר די וואסער־פּליגן
רירן עס מיט פּליגל.

אַט צוויי בולבעס לױפּן,
און מיכאס באווייזט זיך,
קוקט אפּ די בעהיימעס,
שווימט און ווייטער רײסט זיך.

שווימט, און שוויג א מידער
אפּ צוריק פארדרייט ער.
פּלוצעם — און דעם פּאַרעצ
אפּן ברעג דערזעט ער.

שטייט און דרייט א וואַנצע,
קוקנדיק צום פּאסטעכ.
אפּן הויפּ־פּריקאשטשיק
בייזערט זיך און קאסט זיך.

און מיכאסיק קוימ שוויג
האַלט זיך אפּן רוקן.
צו דעם ברעג צו שווימען
שרעקט ער זיך מעסוקן.

דאָ האָט דער פּריקאשטשיק
מיט די הענט צעפּאָכעט:
— באלד ארויס פּונ וואסער
זאל דער כלאַפּסקער באַכער! —

קוימ איז גאָר מיכאסיק
צו דעם ברעג געקומען.
האָט אימ דער פּריקאשטשיק
אינ די הענט גענומען:

— אינעם פרוד דעם פּאַרעצט
וועסטו זיכ גאָר באַדנ! —
אונדזער הער דעם פּאַרעצ
וועסטו אַנטאָגן שאַדנ? —

— שמייסנ! — איז דער פּאַרעצ
שטארק ארײַג אינ צאָרנ. —
מישפעטנ! די כלאַפעס
זײַנען גראַב געוואָרנ! —

מ'האָט פארשלאַעפט דאָס יינגל,
האָר אונ הויט געריסנ,
הענט אונ פיס געבראַכנ
אונ צום טויט פארשמיסנ.

24/10

גייט דאן דער פריקאשטשיק,
קומט דעם פאָטער זאָגן:
— גיכ דעם זון פארנעמען,
שטיל דעם זון באַגראָבן. —

ווי ס'האָט טאטע־מאמע
זייער זון דערזען,
האָט מען אופגעהויבן
ביטערע געשרייען.

— אוי, געטייט מיכאסן,
וויי אונדז מיט די צאָרעס. —
זאָג, פארוואָס דערהארגעט,
אוי, דו פאן, דו פאָרעצ? —

„דאָס געזעצ די כלאָפעס
זאָלן פארגעדענקען,
קינעם וועט דער פאָרעצ,
וואָס אימ קומט, ניט שענקען.

זאָלן כלאָפעס לערנען —
ווי דעם פאן טאָגן שאָדן. —
זאָלן זיך קיין שלעפער
אינ מיין פרוד ניט באַדן!

הײַנט מײַן פֿרוֹד באַגערט מען,
מאָרגן מײַנע גיטער —
אונדזער רעכט באַדארפֿ מען
אײַנברענען מיט ריטער״.

ס'האַט דאָס דאָרפֿ גערודערט,
ס'איז דאָס דאָרפֿ געגאנגען
מיט די העק און שטעקנס
אימ, דעם פֿאן, דערלאנגען.

האַבן די פֿאַלקאָוויקעס
צוגעשיקט אימ שיסער,
און געשיצט דעם פֿאַרעצ,
און דאָס דאָרפֿ געשמיסן.

אוי, דו פֿאן, דו פֿאַרעצ,
שליאכטיטשעס איר פעטע,
גיכ די צײַט וועט קומען,
און באַצאָלן וועט איר,

ווייל דאָס פֿאַלק איר פֿײַניקט,
רויבט און טוט עס פֿרעסן.
און דאָס קינד פֿארפֿײַניקט
וועט מען ניט פֿארגעסן.

איז דער טאָג געקומען,
סטאלין האָט באפוילן:
„גייט באפרייט די ברידער
פון דעם פאנסקע פוילן!“

איז דער סאָפּ געקומען
צו דעם פּינ און וויי...
זאָל אונדז לעבן סטאלין
און די רויטארמיי!

איביק דיכ, מיכאסיק,
וועלן מיר געדענקען,
און די סאָנימ דינע
קיינמאָל דאָס ניט שענקען!

2/10/71

Цена 60 коп

СЕРИЯ
КАК МЫСЛЬ
ИЗМЕНАЛОСЬ

